

[K. J. Mortensen.]

Da det nu kan konstateres, at der ikke ved overenskomster eller på anden måde er givet en sådan sikkerhed, kunne det være ønskeligt, at der kom en lovændring, der gav denne sikkerhed.

Handelsminister *Erling Jensens* svar (10. april 1975):

Spørgsmålet om at skabe sikkerhed i ansættelsen for de af arbejdstagerne valgte medlemmer af bestyrelser i aktieselskaber og anpartsselskaber blev allerede rejst under udvalgsbehandlingen af forslagene til lov om aktieselskaber og til lov om anpartsselskaber. Som daværende handelsminister oplyste jeg over for udvalget, „at der ikke er noget til hinder for, at arbejdsmarkedets organisationer udvider den beskyttelse, der tilkommer tillidsmænd, til også at omfatte de af arbejdstagerne valgte bestyrelsesmedlemmer“.

I udvalgsbetænkningen anfører erhvervsudvalget, Folketingstidende, tillæg B. spalte 2273, at „Udvalget forudsætter, at der indføres samme beskyttelse for de af arbejdstagerne valgte bestyrelsesmedlemmer, som gælder for tillidsrepræsentanter“.

Den daværende handelsminister har i et svar til erhvervsudvalget den 4. april 1974 anført, at den citerede passus fra betænkningen efter hans opfattelse må forstås som en opfordring til arbejdsmarkedets parter om selv at fastsætte regler og indgå aftaler om beskyttelse af de af arbejdstagerne valgte bestyrelsesmedlemmer, således som det er sket for tillidsrepræsentanternes vedkommende. Endvidere var han af den opfattelse, at aktieselskabsloven ikke indeholder hjemmel til i en bekendtgørelse at give regler af den omhandlede karakter. Jeg er enig i disse synspunkter.

Jeg synes stadig, at det ville være ønskeligt, om arbejdsmarkedets parter selv fastsatte regler om beskyttelse af de af arbejdstagerne valgte bestyrelsesmedlemmer. En sådan beskyttelse var da også et led i forhandlingerne mellem LO og Dansk Arbejdsgiverforening om de generelle overenskomstkrav. Dette krav var imidlertid ikke medtaget i forligsmandens skitse og er desværre således heller ikke optaget i lov om forlængelse af kollektive overenskomster og aftaler m. v.

Det må erkendes, at der er tale om et væsentligt problem, som dog efter de for mig foreliggende oplysninger hidtil kun har givet anledning til problemer i ganske få undtagelsestilfælde.

De nye selskabslove har kun været i kraft i godt et år, og i et betydeligt antal virksomheder har arbejdstagerrepræsentanterne kun virket i et begrænset antal måneder. Når lidt længere tid er gået, vil det være naturligt at overveje, om en revision skulle være påkrævet, ikke mindst under hensyn til de bestemmelser, der i lovene har betydet nydannelser inden for selskabsretten, således som f. eks. arbejdstagerrepræsentationen i bestyrelserne. Hvis arbejdsmarkedets parter ikke selv har løst spørgsmålet forinden, vil jeg mene, at det ved en sådan revision må overvejes at ændre aktieselskabsloven, således at de af arbejdstagerne valgte bestyrelsesmedlemmer får den fornødne sikkerhed i ansættelsen. Jeg vil i de kommende måneder gennem kontakt også til arbejdsmarkedets parter og hovederhvervsorganisationerne søge tilvejebragt det fornødne erfaringsgrundlag på dette område og vedrørende nydannelserne inden for selskabsretten i øvrigt.

Af *Edele Kruchow* (RV) til undervisningsministeren (4. april 1975):

„Finder ministeren, at det kan godtages, at afgørelser om tildeling af kandidatstipendier ved Københavns universitet kan træffes og derefter ikke kan omgøres, når bedømmelsesudvalget inden for den faggruppe, der tildeler stipendierne, ikke er korrekt sammensat?“

(Spm. nr. 62).

Begrundelse.

Der henvises til professor dr. phil. F. J. Billeskov Jansens kommentar i Politiken for den 4. april 1975.

Heri omtales et brev fra rektor ved Københavns universitet Thor A. Bak, hvori det udtrykkes, at klager over tildeling af kandidatstipendier inden for det antropologisk-sociologiske fagområde har ret, når de hævder, at bedømmelsesudvalget ikke var korrekt sammensat. Ordret citeres følgende fra rektor Baks skrivelse: „Det er ikke stemmende med gældende lovregler, at studenter